Bayramların dili olsa herhalde bize çok şey söylemek isterler. Kutsallıklarından, hoşgörüsünden, iyiliğinden, insanları kaynaştırmasından, kötülükleri önlemesinden ve daha pek çok güzelliklerden bahsedeceklerdir. Aslında diyorum ki bayramların dili biz olsak. Biz olsak da bu güzellikleri toplum olarak hep bir ağızdan tıpkı koro gibi söylesek.

Mutlulukları haykırsak. Aksamadan, sapmadan. Zor değil biliyorum. Zor olan içimizde gizlediklerimizin karanlık alemleri. Zor olan gizli dünyamıza hapsedip beslediklerimizin kontrolü. Zor olan ruh girdabımız. Ah onu bir başarsak, ah bir şeffaflaşabilsek. İçimiz dışımız bir olsa da İçimizdekini aynı dışımızdaki gibi karşımızdaki de görebilse. O zaman kin besler miyiz. O zaman iki yüzlü olabilir miyiz. Düşündüğümüzü yanımızdakilerde duysa. Hiç sinsi planlar kurar mıyız. Yüzüne baka baka içimizden fitne düzer miyiz.

Onca cefasına, sıkıntısına rağmen husumetle işimiz olur mu acaba.

Acaba Bayramlarda takındığımız sevecen tavrı hoşgörüyü her zaman yanımızda bulundursak, çarşıya çıktığımızda, trafiğe çıktığımızda evde unutmayıp hemen hatırlayıversek.

Hatırlayıversek içimizden geçeni bir bilen var. Biliversek yaptığımız her iyilik ve her kötülük kaydediliyor. Bir gün önümüze konacak. Kendi kitabını oku bakalım denilecek. O zaman da aynı iştiyakla okuyabilecek miyiz.

Her daim saygılı, hoşgörülü olsak, kimseye basit dünyevi hırslarımız, çıkarlarımız yüzünden cephe almasak, karşımızdakini anlayabilsek bayram ruhunda yaşamayı kendimize şiar edinebilsek, dünya bizi bu kadar sıkar mı acaba. Derdi sıkıntısı çok, zevki sefası az olan bu fani dünya bizi bu kadar aldatır mı acaba. Acaba diyagramlığı anlasak, atalarımızın dediği gibi

çuvaldızı kendimize bir batırıversek, hiç başkasına iğne batırır mıyız. Hiç sanmam.

Siyasilerimiz seçim arefesinde gösterdikleri hoşgörüye her zaman sahip olsalar, her zaman ister taraftar, ister muhalif, ister seçen, isterse seçilenler olsun, aynı nazarla bakabilseler. Yakalarına parti rozetleri yerine sevgi ve birlik rozetleri takabilseler ne iyi olur değil mi. Yani sen bizdensin, diğerleri değil yerine biz toplumuz her şeyimizle birlikteyiz diyebilsek. Yargılarımızı saldırmak için kullanmak yerine toplum düzeni için, vicdanın sesi olmak için dile getirsek.

İşte bayramlar böyle. Sevdiğin veya sevmediğin kim olursa olsun bayram hatırına hoşgörü gösteren bizler, bayramların dili olup konuşabilsek. Dile getirebilsek içimizdekileri. Atabilsek husumet tohumlarını içimizden. Ekebilsek sevgi tohumlarını. Filizlense insanlığın nurlu yüzü.

Hayal değil bunlar inanın biraz sevgi, biraz hoşgörü hepsinden önemlisi sahip oluğumuz ortak değerlerin manevi atmosferinden derin derin nefesleniversek. Emrini anlasak dinimizin. Kırmasak gönül kapılarını, yıkmasak sevgi saraylarını. İyiliğe iyilikle, hatta kötülüğe iyilikle yaklaşıp kötülüklere fırsat vermesek.

Konuşsak bayramların dili ile. Anlatsak özünü, söylesek huzur sözünü. Birliğe beraberliğe olan ihtiyacımızın hadsiz olduğu bu günlerde ve sonrasında çıkmasak bayram atmosferinden, dalmasak salabet uzayına, dalmasak zorbaların karanlık dünyasına. Atmosferimizi bozdurmasak ne olur.

Hep bayramların dili ile konuşsak, hep mutluluk dilesek, hep kutlasak yarınlarımızı, huzurla geçirsek fani ömrümüzü, ihya etsek baki ömrümüzü. İyi olmaz mı.

BU YAZIM www.habername.com da yayınlanmıştır.